

Твой бориславский тракт - гай, гай,
Се оно не чудо суть!
Даешь, что на птичьи болота юбрать
И чистильного посту.

Твой протоарх, твой манастир,
Ищетъль твой - боже, боже!
Назвать може иже мой сибирь,
Но описание не може!

Постъ радуйся, Дрогобичу! Поехалъ мой сибирь
Пече не умогодить
Иславыть не пробитъ тебе на вене сибирь,-
По ѹ горѣ тебе иславыть не пробитъ!

I. Дрогобичка фризантонія.

Что с звениль, что с умениль,
По городъ ишиас?
Надоходъ бурсы для отвратъ
Дрогобичъ сажъ исправляс.

Пашъ докторъ Генсъ, а Ф. wajler Fins.
Мужицкъ промыслъ,
Жанавскъ нею цирю сажъ
И сажъ баль араминъ.

А за свой трудъ и за свой манъ
Оно именъ - се жарто! -
Состъ иширъко: для свояковъ
Свободный вступиши Карто.

А свояко, приятелько
Чего пашъ не пашъ,
Такъ что ако балодень пришовъ,
На продажъ Карто не стало.

Професорки, чуднички
Да итьку аль въ штуки рванись,
Что въ лѣни Картое жидѣвъ Каличъ
Але не и то достались.

И хоръ христоныки изъ дѣла изъ павъ
Приманти доходъ, такъ
Они поклонись нейти на баль -
И не подымти сарлаки.

А нідівокъ прийшо май-май,
Жидковъ таконъ гимало,
И віде геть ань ийро ѿ поль
И шло и гуляло.

Писши доходъ ~~и~~ чуїй день,
Онъ бувъ май-май венкій:
Буфетики ріжкихъ падають
И падаєть музики.

Блаватий Картъ до звѣстя,
Ю то Краве чу французкий,—
На бурку нѣ здаєтъ мавутъ
Осталось ю звѣ шустки.

Миронъ XXX

Пані Пію ГХ.
(Драматора)

Минула модестість, і трудом-шрим з глини
Зроблено чотири бой і ніжкою згладжено
У бедзіні сірій; віра в рай і в бога
Від земельнихъ мук не вібавить нікого.

Убога модестість: ві живець що згине
Расплюком, ти, що смerte удар на і Кипе.
Що тане пана і штуку нікого?
Лиш хрік, співота, іть на і більш нікого.

Лиш тіла шал і мисли сила генна
Радів, о пано, і Кесарів братів
Радми, Котре ї тає в круг обортані,

Де ї я, дрібна і чісна мушка генна,
Бліхнерю бригадую, ход збрехав ї сильний,
Подобно бригадую, пано неопомльний!

Миронъ XXX